

بهینه‌سازی سیستم لوله‌گذاری بین واحدهای مجتمع پتروشیمی

محمد رضا صفائیه (استاد)
آیدین ناصحی (کارشناس ارشد)
دانشکده‌ی مهندسی صنایع، دانشگاه صنعتی شریف

در مجتمع‌های پتروشیمی، انتقال سیال‌ها یا گازهای مورد نیاز فرایند تولید بین واحدهای مختلف مجتمع با توجه به گوناگونی مواد که در گروه‌های مواد خام اولیه، مواد در مرحله‌ی نیم‌ساخت یا پایان ساخت و نیز مواد کمکی -- در حالت گازی یا مایع -- دسته‌بندی می‌شوند، اهمیت ویژه‌ی دارد.

این پژوهش طراحی سیستم بهینه‌ی لوله‌گذاری بین واحدهای مختلف یک مجتمع پتروشیمی در حال احداث را براساس نیازهای عملیاتی تولید در بر می‌گیرد. براین اساس، ابتدا مدل ریاضی لوله‌گذاری بهینه طراحی شده سپس برای حل مدل، سه روش بهینه‌ی ساده، مکاشفه‌ی و فرامکاشفه‌ی (ژنتیک) با یکدیگر مقایسه می‌شوند.

پیش‌فرضهای کلی

اطلاعات مورد نیاز برای طراحی مدل ریاضی و ارائه‌ی نتیجه‌ی نهایی براساس سیستم یک مجتمع موجود پتروشیمی در کشور برداشت شده است.

- مجتمع دارای واحدهای کلی تولیدی، تبدیلی، انبارش، ورود و خروج مواد است.

- مسیر انتقال مواد و طراحی چیدمان لوله‌ها باید هماهنگ با فرایند تولید باشد.

- ترتیب استقرار واحدهای در مجموعه به صورت پایانه‌ای ورودی، واحدهای تولیدی مواد ساده، انبارهای مواد ساده، واحدهای تولید مواد مرکب، انبارهای مواد مرکب و پایانه‌های خروجی مواد است.

- فشار ورودی و خروجی مواد در لوله‌ها باید به عنوان داده در نظر گرفته شود.

- مواد مختلف در مجتمع به سه حالت گاز، بخار و مایع توسط لوله‌ها منتقل می‌شوند.

- به منظور کاربری نتیجه‌ی پژوهش در مجتمع‌های پتروشیمی مختلف محاسبات و فرض‌ها به صورت پارامتریک انجام می‌شود.

- به منظور ساده‌سازی گزارش نتیجه‌کار در مدل ریاضی تعداد لوله‌ها ۱۰ عدد فرض شده که پس از تکمیل مدل و دستیابی به نتیجه‌ی نهایی به هر تعدادی قابل افزایش است.

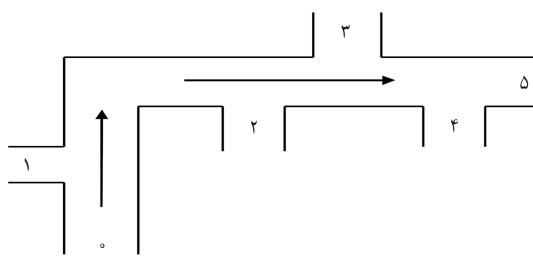
مقدمه

مجتمع‌های پتروشیمی شامل چندین واحد متمایز تولیدی و تبدیلی‌اند که با فعالیت یکپارچه و هماهنگ مجموعه، محصولات نهایی آن برای توزیع داخلی یا صادرات ساخته می‌شوند. در این گونه مجتمع‌ها، انتقال سیال‌ها یا گازهای مورد نیاز فرایند تولید بین واحدهای مختلف با توجه به گوناگونی مواد که در گروه‌های مواد خام اولیه، مواد در مرحله‌ی نیمه یا پایان ساخت و نیز مواد کمکی -- در حالت گازی یا مایع -- دسته‌بندی می‌شوند، اهمیت ویژه‌ی دارد.^[۱ و ۲]

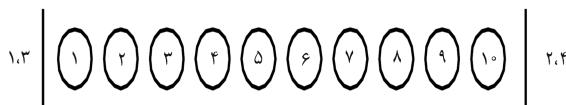
هدف این پژوهش طراحی و ارائه‌ی سیستم ترتیبی بهینه لوله‌گذاری انتقال مواد در کانال‌های ارتباطی بین واحدهای مختلف مجتمع پتروشیمی با توجه به محل تولید مواد مختلف، واحدهای کاربری و تبدیل مواد، تعداد و قطر لوله‌ها، تنوع مواد در راستای کاهش طول لوله‌ها، هزینه‌های لوله‌گذاری، دستیابی به سرعت مناسب انتقال و نیز کاهش خطرات ناشی از تجمعی لوله‌ها در کانال است.

در این زمینه محدودیت‌هایی مانند تنوع قطر لوله‌ها، عدم امکان جاسازی برخی لوله‌ها کنار هم، وجود موانع فیزیکی در کانال، امکان خمس محدود در مسیر انتقال، دمای مواد، وجود شیرهای کنترل متعدد با اندازه‌های مختلف و محدودیت‌های مشابه دیگر داده‌های ورودی اجباری سیستم محاسبه شده و در الگوریتم بهینه‌سازی سیستم انتقال و پیاده‌سازی آن منظور می‌شوند.

به منظور دستیابی به چیدمان نزدیک به بهینه‌ی لوله‌ها در کانال از الگوریتم‌های مکاشفه‌ی و فرا مکاشفه‌ی و نیز مدل‌سازی ریاضی استفاده شده است.

شکل ۱. شماره‌گذاری نقطه شروع، نقطه پایان و تقاطع‌های کanal.

شکل ۲. جانایی لوله‌ها در کanal.

مرحله بعدی ایجاد مدل، تهیه جدولی است که در آن مواد انتقالی، لوله‌های انتقال دهنده بهمراه قطر آن‌ها و تقاطع‌های ارتباطی مشخص شده است. در جدول ۱ لوله‌ای که از نقطه شروع کشیده می‌شوند با تقاطع صفر و آنها که به نقطه پایان ختم می‌شوند با تقاطع $1 + N_R$ ارتباط دارند مشخص شده است. در مرحله‌ی بعد با فرض ثابت بودن تعداد موقعیت‌های لوله‌ها در طول کanal، از نقطه شروع، شماره‌گذاری موقعیت‌ها به ترتیب صعودی از چپ به راست انجام شده است (شکل ۲). در این شماره‌گذاری که از نقطه شروع آغاز می‌شود، و در حالی که موقعیت ناظر در نقطه شروع و رو به نقطه پایان در نظر گرفته شود، تقاطع‌هایی که در طرف چپ کanal قرار دارند (در مثال ۱ و ۳) «تقاطع چیپ‌گرد»، و آنها که در طرف راست کanal قرار دارند (۲ و ۴) «تقاطع راست‌گرد» نامیده می‌شوند. برای حل مسئله لازم است با تکیه بر عوامل بهینه‌سازی، ملاکی کمی برای مقایسه‌ی چیدمان‌های مختلف

جدول ۱. نمونه فرضی مواد، لوله‌ها و ورود و خروج لوله‌ها در کanal.

ردیف	نام ماده	قطر لوله (D)	کanal‌های ارتباطی
۱	M _۱	۴ اینچ	۰, ۳
۲	M _۲	۴ اینچ	۲, ۳, ۴
۳	M _۳	۶ اینچ	۰, ۵
۴	M _۴	۶ اینچ	۱, ۳
۵	M _۵	۸ اینچ	۲, ۴, ۵
۶	M _۶	۶ اینچ	۱, ۳, ۴
۷	M _۷	۸ اینچ	۱, ۴, ۵
۸	M _۸	۸ اینچ	۰, ۲, ۳, ۵
۹	M _۹	۱۰ اینچ	۰, ۳, ۵
۱۰	M _{۱۰}	۱۰ اینچ	۱, ۲, ۴

- لوله‌ها در یک ردیف عرضی و یک طبقه در کanal کنار هم و در یک امتداد قرار می‌گیرند.

- مواد مورد انتقال از M۱۰ تا M۱ و محل چیدمان لوله‌ها در کanal L۱۰ تا L۱ نامیده می‌شوند.

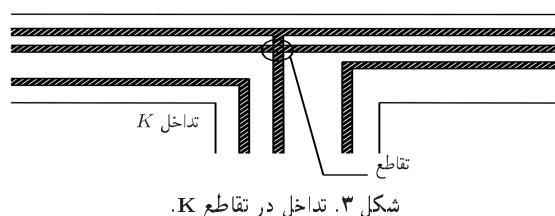
- فشار مواد در ابتدا و انتهای لوله‌ها با پارامترهای P و قطر لوله‌ها با D مشخص می‌شود.

تعریف مسئله

تعریف مسئله‌ی پژوهش شامل یافتن چیدمان نزدیک به بهینه‌ی تعداد N_P لوله در کanal اصلی ارتباط‌دهنده بخش‌های یک مجتمع پتروسیمی دارای N_L موقعیت برای عبور لوله‌ها است. کanal مورد نظر دارای یک نقطه شروع، یک نقطه پایان و N_R تقاطع است که در هر کدام از این تقاطع‌ها لوله‌ای از کanal خارج شده و یا به آن وارد می‌شوند. ورود یا خروج لوله‌ها می‌تواند به صورت تداخل نیز باشد. بهینه‌سازی به منظور کمینه‌سازی تداخل‌ها، سهولت ساخت تکیه‌گاه لوله‌ها و یا کمینه‌کردن وزن لوله‌ی مصرفی انجام می‌شود. تداخل به معنی لزوم عبور دولله در مسیرهای عمود بر هم است که در صورت عدم تغییر ارتفاع با یکدیگر برخورد می‌کنند. تغییر ارتفاع ایجاد لوله‌ها موجب افزایش هزینه‌ی لازم و پیچیدگی چیدمان لوله‌ها خواهد بود. از آنجا که کاهش پیچیدگی یکی از اهداف اصلی بهینه‌سازی است، کمینه‌کردن تعداد تداخل‌ها اهمیت ویژه‌ی دارد. فاصله‌ی تکیه‌گاه‌های لوله‌ها با توجه به قطر آن‌ها تعیین می‌شود. با افزایش قطر لوله، توانایی ایستایی آن افزایش یافته و در نتیجه فاصله‌ی تکیه‌گاه‌ها نیز افزایش می‌یابد. در صورت چیدمان لوله‌ها با قطرهای متفاوت در مجاورت هم، تعداد تکیه‌گاه‌ها نیز افزایش یافته و باعث ایجاد هزینه‌ی بالاتری می‌شود. چنانچه لوله‌های هم اندازه حتی المقدور کنار هم قرار گیرند، تعداد تکیه‌گاه‌ها کاهش یافته و در نتیجه موجبات تقلیل هزینه فراهم می‌شود. از این رو، استقرار لوله‌های هم اندازه مجاور یکدیگر عامل دیگری در جهت بهینه‌سازی است. با توجه به هدف نزدیک به بهینه‌ی پژوهش، عوامل تداخل و شیوه‌ی چیدمان لوله‌ها در کanal نیز باید در مدل ریاضی منظور شوند.

مدل ریاضی مسئله

به منظور طراحی مدل ریاضی این کanal ارتباطی تقاطع‌های آن از نقطه شروع تا نقطه پایان به صورت صعودی شماره‌گذاری می‌شوند. برای نقطه شروع عدد صفر و برای نقطه پایان عدد $1 + N_R$ در نظر گرفته شده و بدین ترتیب نقاط اتصال لوله‌ها شماره‌گذاری می‌شوند. نمادی از این شماره‌گذاری برای یک مسئله نمونه در شکل ۱ مشهود است.

استفاده از روابط ۲ و ۳ روش زیر به کار برده می شود.

$$S_{n,p} = \text{Size difference between locations } L_n \text{ and } L_p$$

$$\begin{aligned} S_{n,p} &= \sum_{i=1}^{N_P} \sum_{j=1}^{N_P} X_{in} X_{jp} |D_i - D_j| \\ N_E &= \sum_{k=1}^{N_L-1} S_{k,k+1} = \\ &\sum_{k=1}^{N_L-1} \sum_{i=1}^{N_P} \sum_{j=1}^{N_P} X_{ik} X_{jk+1} |D_i - D_j| \end{aligned} \quad (4)$$

در روابط ۴ علاوه بر ثبت تغییر اندازه ها، مقادیر تغییر اندازه نیز در نظر گرفته شده که با کمینه شدن این مقادیر، حداقل تنوغ در قرار گرفتن لوله ها حاصل می شود. در ادامه لازم است روشی برای محاسبه N_C ارائه شود. برای تعیین این مقدار کلیه حالت های مختلف تداخل در نظر گرفته می شود. در خروجی راست گرد K برای لوله M واقع در موقعیت N هنگامی تداخل اتفاق می افتد که لوله i دیگری در سمت راست آن وجود داشته باشد. نمادی از این تداخل در شکل ۳ مشخص شده است. با توجه به مطالب فوق برای محاسبه تداخل ها در تقاطع راست گرد t تعاریف زیر به کار گرفته می شود.

$$R_{mk} = \begin{cases} 1 & \text{if pipe } m \text{ is connected to route } t \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$$

$$B_m = \min(k) | R_{mk} = 1 \text{ Beginning of pipe } m$$

$$BB_{mt} = \begin{cases} 1 & \text{if } B_m < t \\ 0 & \text{if pipe } m \text{ begins before junction } t \\ & \dots \\ & \text{if } B_m \geq t \end{cases}$$

$$E_m = \max(k) | R_{mk} = 1 \text{ End of pipe } m$$

$$EA_{mt} = \begin{cases} 1 & E_m > t \\ 0 & \text{if pipe } m \text{ ends after junction } t \\ & \dots \\ & \text{if } E_m \leq t \end{cases} \quad (5)$$

و تعیین میزان بهینگی آنها تعریف شود. این معیار که «تابع جریمه» نامیده شده از دو معیار متفاوت به وجود می آید:

تداخل لوله ها

براساس تعریف مسئله اگر لازم باشد لوله بی برای رسیدن به مقصد از رو و یا زیر لوله دیگری عبور کند یک تداخل به وجود می آید. با در نظر داشتن هدف اولیه که کمینه کردن این تداخل ها است، باید تابع جریمه به نحوی تعریف شود که مقدار آن با هر تداخل افزایش یابد.

کنار هم قرار گرفتن لوله های هم اندازه

همان طور که در تعریف مسئله ذکر شد قرار گرفتن لوله های هم اندازه در کنار هم، تعبیه ای تکیه گاه ها را برای لوله ها ساده تر می سازد و بنا بر این هرگاه دو لوله های همسایه هم اندازه نباشند، مقداری به عنوان «جریمه تغییر اندازه» به تابع جریمه افزوده می شود. برای یافتن حل بهینه می تعریف می شود.

$$\text{Min } PF \quad (1)$$

با فرض:

$$N_C = \text{Number of collisions}$$

$$f_C = \text{Factor of importance for collisions}$$

$$N_E = \text{Sum of size changes}$$

$$f_E = \text{Factor of importance for equity of sizes}$$

$$PF = N_C f_C + N_E f_E \quad (2)$$

برای محاسبه تعداد تداخل ها و همچنین تغییر اندازه ها، متغیر X به صورت زیر تعریف می شود:

$$\begin{aligned} X_{mn} &= \begin{cases} 1 & \text{if pipe } M_m \text{ is assigned to location } L_n \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases} \\ \sum_{i=1}^{N_P} X_{ij} &\leq 1 \forall j = 1, \dots, N_L \\ \sum_{j=1}^{N_L} X_{ij} &= 1 \forall i = 1, \dots, N_P \\ X_{ij} &= 0, 1 \forall i = 1, \dots, N_P \wedge \forall j = 1, \dots, N_L \end{aligned} \quad (3)$$

در این مرحله لازم است برای محاسبه مقادیر N_E و N_C ، بافرض وجود، تخصیص الگوریتم هایی ارائه شوند. برای محاسبه مقدار N_E با

$$\left\{ \sum_{t=1}^{N_j} \begin{bmatrix} TD_t \sum_{m=1}^{N_L-1} \sum_{n=m+1}^{N_L} \sum_{i=1}^{N_P} \sum_{j=1}^{N_P} X_{im} X_{jn} R_{it} \\ BB_{jt} EA_{jt} + \\ (1 - TD_t) \sum_{m=1}^{N_L} \sum_{n=1}^{m-1} \sum_{i=1}^{N_P} \sum_{j=1}^{N_P} X_{im} X_{jn} R_{it} \\ BB_{jt} EA_{jt} \end{bmatrix} \right\} f_c$$

$$S.T. : \sum_{i=1}^{N_P} X_{im} \leq 1 \quad \forall m = 1, \dots, N_L$$

$$\sum_{m=1}^{N_L} X_{im} = 1 \quad \forall i = 1, \dots, N_P$$

$$X_{im} = 0, 1 \quad \forall i = 1, \dots, N_P \wedge \forall m = 1, \dots, N_L \quad (10)$$

روش‌های پیشنهادی برای حل مسئله

روش بهینه‌ی انشعاب و تحدید

مدل ریاضی تهیه شده از نوع برنامه‌ریزی درجه دو با متغیرهای صفر و یک بوده و حل آن با ابزارهای برنامه‌ریزی غیرخطی مانند Lingo امکان پذیر است. این ابزارها از روش انشعاب و تحدید برای حل مسائل تخصیص استفاده کنند. از آنجاکه تابع هدف از نوع درجه دوم و مسئله از نوع برنامه‌ریزی کاملاً غیرخطی است، حل پذیری آن برای مدل‌های بزرگ غیر قابل پیش‌بینی است.^[۲] با توجه به احتمال زمان‌بری بالای حل مدل ریاضی با این روش، دو روش دیگر «مکافه‌ی» و «فرا مکافه‌ی» مورد بررسی قرار می‌گیرند.

بدین ترتیب در تقاطع راست‌گرد t با توجه به روابط ۳ و ۵، محاسبات زیر تعداد تداخل‌ها را مشخص می‌کند:

$TCR_{t,m}$ = Total collisions on right for junction

t in location m

$$TCR_{t,m} = \sum_{n=m+1}^{N_L} \sum_{i=1}^{N_P} \sum_{j=1}^{N_P} X_{im} X_{jn} R_{it} BB_{jt} EA_{jt}$$

$GTCR_t$ = Grand total of collisions on right for junction t

$$GTCR_t = \sum_{m=1}^{N_L-1} \sum_{n=m+1}^{N_L} \sum_{i=1}^{N_P} \sum_{j=1}^{N_P} X_{im} X_{jn} R_{it}$$

$$BB_{jt} EA_{jt} \quad (6)$$

به همین ترتیب در تقاطع چپ‌گرد t با توجه به روابط ۳ و ۵، محاسبات مشابه تعداد تداخل‌ها را مشخص می‌کند:

$GTCL_t$ = Grand total of collisions on left

for junction t

$$GTCL_t = \sum_{m=2}^{N_L} \sum_{n=1}^m \sum_{i=1}^{N_P} \sum_{j=1}^{N_P} X_{im} X_{jn} R_{it} BB_{jt} EA_{jt} \quad (7)$$

حال مقدار N_C تعریف می‌شود:

$$TD_t = \begin{cases} 1 & \text{if junction t is a turn to right} \\ 0 & \text{if junction t is a turn to left} \end{cases} \quad (8)$$

با استفاده از روابط ۶ و ۷ و ۸ تعداد کل تداخل‌ها به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$N_C = \sum_{t=1}^{N_j} [TD_t \times GTCR_t + (1 - TD_t) \times GTCL_t] \quad (9)$$

با استفاده از روابط ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۹ ساده‌سازی مدل ریاضی، روابط نهایی حاصل می‌شود.

$$\text{Min} \left(\sum_{k=1}^{N_L-1} \sum_{i=1}^{N_P} \sum_{j=1}^{N_P} X_{ik} X_{jk+1} |D_i - D_j| \right) f_E +$$

مراحل انجام الگوریتم به صورت فلوچارت در شکل ۴ آمده است.

پس از اجرای الگوریتم، جانمایی بهینه در آرایه‌ی Pipe_in_location وجود خواهد داشت. با اجرای برنامه PT^{۲۰} با داده‌های انتخاب شده

Exchanging pipes^۴ and^۹ Reduced PF to^{۵۲۰۰}

Exchanging pipes^۶ and^۷ Reduced PF to^{۵۱۰۰}

Exchanging pipes^۷ and^۴ Reduced PF to^{۴۸۰۰}

Final Assignment is : ۱۴۶۹۸۷۳۲۵۱۰

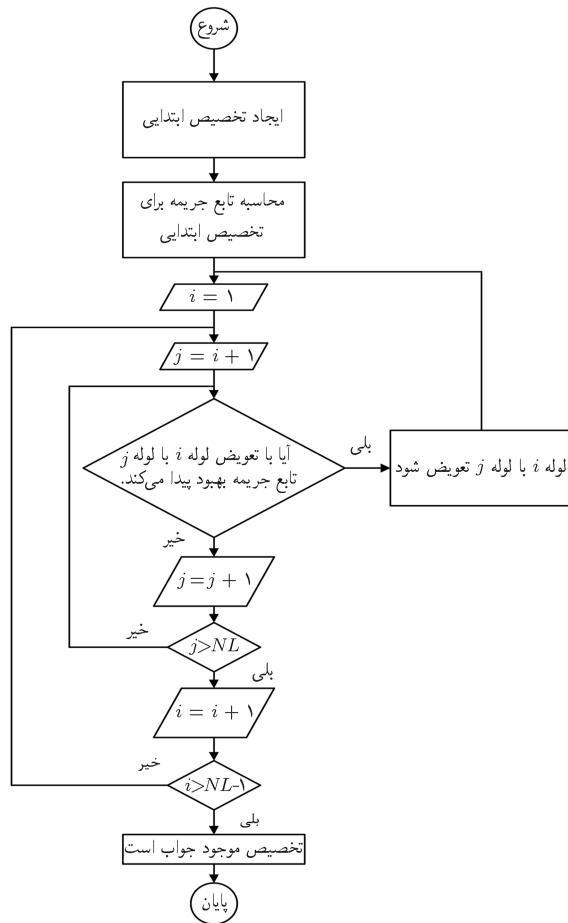
Final Penalty function is: ۴۸/۰۰

Pipe Diameters : ۴۶۶۱۰ ۸۸۶۴۸۱۰

روش فرا مکاشفه‌یی، الگوریتم ژنتیک

الگوریتم ژنتیک، روش جدیدتر برای حل مسائل عدد صحیح و صفر و یک است. [۶] برای حل مسئله‌ی لوله‌گذاری با استفاده از الگوریتم ژنتیک لازم است ابتدا فرم کروموزوم‌ها را مشخص کنیم. [۶/۷] برای حل مسئله‌ی حاضر با فرضیات موجود، کروموزوم‌ها مطابق شکل ۵ به عنوان یک راه حل مسئله در نظر گرفته می‌شود، و برای مثال کروموزوم ۸ نشانگر آن است که لوله‌ی شماره ۸ در منتهی‌الیه چپ کanal قرار گرفته و در کنار آن لوله‌های ۶ و ۵ و ۹ و ۱۰ و ۲ و ۱ و ۷ و ۳ و ۴ به ترتیب قرار دارند. شکل ۶ فلوچارت الگوریتم این روش را نشان می‌دهد. در این الگوریتم جمعیتی از کروموزوم‌ها به صورت تصادفی ایجاد می‌شود. در هر مرحله برازنده‌ی هر کدام از افراد جمعیت محاسبه می‌شود. سپس نسبت برازنده‌ی هر فرد به مجموع برازنده‌ی کل نسل به عنوان احتمال انتخاب آن فرد برای حضور به عنوان یکی از والدین نسل بعد به کار می‌رود. برای انجام این انتخاب مطابق شکل ۷ ابتدا برازنده‌ی هر عضو محاسبه، و سپس نسبت آن به مجموع کل برازنده‌ی نسل محاسبه می‌شود. اعضا سپس پشت سر هم مرتب شده و برای هر کدام برازنده‌ی نسبی تجمعی محاسبه می‌شود. با انتخاب یک عدد تصادفی بین صفر و یک می‌توان براساس این برازنده‌ی نسبی تجمعی انتخاب را با احتمال برازنده‌ی نسبی هر فرد انجام داد. قابل توجه است که یک فرد ممکن است بیش از یک بار انتخاب شود و با توجه به این که احتمال انتخاب بیش از یک بار افراد با برازنده‌ی بالا بیشتر است، به بهبود نسل بعد کمک می‌کند.

پس از انتخاب مجموعه‌ی والدین، عمل تبادل برای ایجاد فرزندان بین هر دو فرد انجام می‌شود. به منظور انجام عمل تبادل از روش GMX

شکل ۴. الگوریتم مکاشفه‌یی با جایه‌جایی دو به دو.

نتایج زیر حاصل می‌شود:

Initial assignment is: ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰

Initial Penalty function is: ۶۳/۰۰

Exchanging pipes ۲ and ۴ Reduced PF to ۶۲۰۰

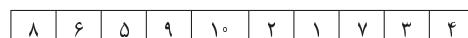
Exchanging pipes ۴ and ۶ Reduced PF to ۶۰۰۰۰

Exchanging pipes ۳ and ۴ Reduced PF to ۵۹۰۰

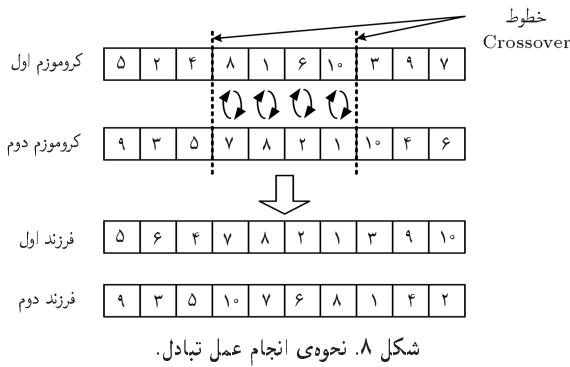
Exchanging pipes ۵ and ۶ Reduced PF to ۵۵۰۰

Exchanging pipes ۵ and ۸ Reduced PF to ۵۳۰۰

شماره لوله	در موقعیت												
۱۰	۱۰	۹	۹	۸	۸	۷	۷	۶	۶	۵	۵	۴	۴

شکل ۵. ترکیب کروموزوم‌ها.

در کل کروموزوم‌های نسل فرزندان آغاز می‌شود. هرگاه ژنی انتخاب شد، یک عدد تصادفی به عنوان جایگزین مقدار آن ژن ایجاد می‌شود. با جایگزینی مقدار تولید شده با مقدار اولیه ی ژن در کل کروموزوم عمل جهش پایان می‌یابد. شکل ۹ یک نمونه از این جهش را نشان می‌دهد. با توجه به این فرضیات و در نظر گرفتن جمعیت اولیه‌ی معادل ۱۰۰ عضو و ضریب جهش 5% ، برنامه‌ی لازم تهیه می‌شود. لازم به ذکر است که تابع برازنده‌ی در این الگوریتم به صورت معکوس تابع جزئیه مدل ریاضی تعریف می‌شود. پس از گذشت سه هزار نسل جواب زیر به دست می‌آید:

Best answer until generation \is

۴۷۸۶۱۳۹۱۰۵۲ Penalty = ۰۳ / ۰۰

Best answer until generation 1 is

Best answer until generation 44 is

۴۱۶۳۸۷۹۵۱۰۲ Penalty = ۵۰ / ۰۰۰

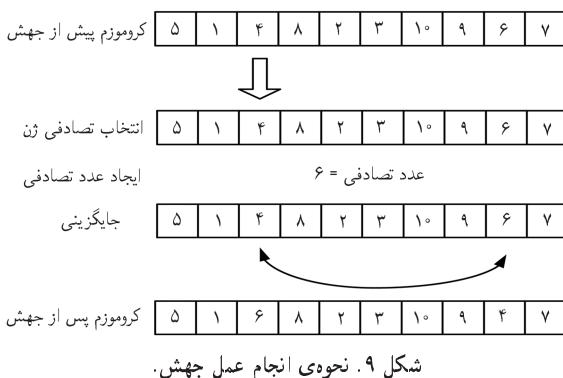
Best answer until generation ۲۶۶ is

۱۴۶۷۸۹۱۔ ۰۳۲ Penalty = ۴۷/-

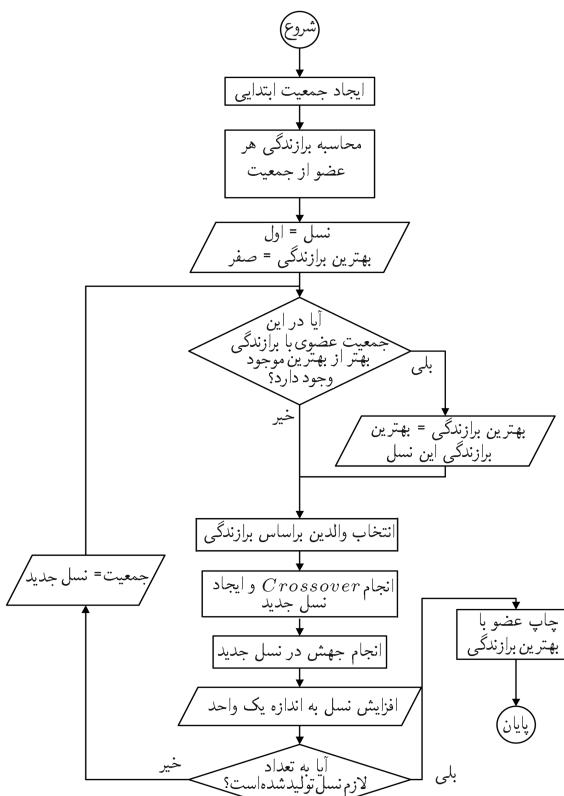
Best answer until generation 111 is

۴۱۶۳۸۷۹۱۰.۵۲ Penalty = ۴۶/۰۰

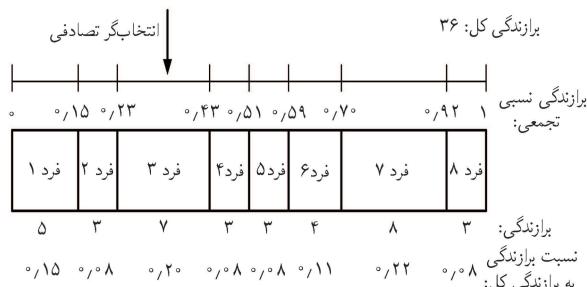
کروموزم پیش از جهش

شکل ۹. نحوه انجام عمل جهش.

شكل ٦. الگوریتم ژنتیک.

شکل ۷. نحوه انجام انتخاب براساس برازنده‌گی.

استفاده شده است. نحوه انجام این عمل در شکل ۸ قابل مشاهده است. در این روش دو عدد تصادفی صحیح به عنوان خطوط تبادل ایجاد می‌شوند. کروموزوم والدین برای فرزندان تکثیر شده و سپس با توجه به ژن‌های واقع شده بین خطوط تبادل در والدین ژن فرزندان تغییر می‌یابد. به این معنی که اگر ژن اول بعد از خط تبادل در یکی از والدین ن و در دیگری ز باشد، در فرزندان کلیه ژن‌های ن و ز باهم تعویض می‌شوند. به همین ترتیب عمل تبادل برای تمام والدین انجام می‌شود تا جمعیت فرزندان ایجاد شود.

پس از انجام عمل تبادل، نوبت به عمل جهش می‌رسد. جهش TSP مسئله‌ای خواهد شد^[۹] با انتخاب تصادفی ژن با احتمال خاص (موسوم به «ضریب جهش») از پین کلیه ژن‌های موجود

- نتیجه‌گیری**
- با توجه به تشابه مجتمع‌های پتروشیمی و این که در حال حاضر از روش‌های علمی برای جانمایی لوله‌های موجود بین واحدهای تولیدی استفاده نشده و این جانمایی به صورت تجربی صورت می‌گیرد، کاربری روش‌های فوق برای بهینه‌سازی چیدمان لوله‌های ارتباطی بین واحدهای کارایی مجتمع‌ها را چه در زمان ساخت و چه در زمان بهره‌برداری افزایش می‌دهد.
  - چیدمان بهینه‌ی لوله‌ها نیازمند پاسخ‌گویی به مسئله‌ی تخصیص درجه دوم بوده و حل آن با استفاده از روش انشعاب و تحدید پیچیدگی زیادی دارد و با توجه به اینکه مسئله از نوع برنامه‌ریزی کاملاً غیرخطی است حد زمانی فرقانی برای آن قابل تعریف نیست.
  - با استفاده از الگوریتم مکافه‌بی و فرامکافه‌بی ژنتیک به طور توان، چیدمان‌های مختلف در معرض آزمایش قرار گرفته و احتمال محلی بودن جواب از بین می‌رود.
  - با استفاده‌ی توان از دو الگوریتم مکافه‌بی و فرامکافه‌بی می‌توان در زمان محدود به جواب‌های مناسب برای چیدمان لوله‌ها دست یافته و در حد نزدیک به بهینه بهترین را انتخاب کرد.
  - با بررسی جواب‌های مختلف و انتخاب مناسب چیدمان لوله‌ها در مجتمع، سیستم لوله‌گذاری بهینه شده و از اتلاف مصالح (با کمینه‌شدن تعداد تقاطع‌ها) جلوگیری می‌شود. پیچیدگی احداث لوله‌ها نیز با حداقل شدن تغییرات قطر در لوله‌های مجاور کاهش می‌یابد.

پانوشت

1. combinatorial

منابع

- Georgiads M. C. et al., A general mathematical programming approach for process plant layout, *Computers and chemical engineering*, **23**, Issue 7, pp. 823-840 (1999).
- Yamada Y. and Teraoka Y., An optimal design of piping route in a CAD system for power plant, *Computers and mathematics with applications*, **35**, Issue 6, pp. 137-149 (1998).
- Sahni, S. and Teogilo, G., "P-complete approximation problems," *Journal Assoc. Computing Machinery*, **23** (3), pp. 555-565 (1976).

در مورد پیچیدگی الگوریتم ژنتیک بحث زیادی وجود دارد. به نظر می‌رسد حد بالای پیچیدگی الگوریتم ژنتیک معادل پیچیدگی مسئله‌ی اصلی باشد، اما پژوهش‌های عملی نشان می‌دهد که در موارد عملی این الگوریتم سریع‌تر به جواب می‌رسد.^[۱۰]

تکمیل کاربری الگوریتم‌ها

با تجزیه و تحلیل عملکرد روش‌های مطرح شده مشخص می‌شود که روش مکافه‌بی با سرعت به نقاط گوشی محلی در تابع هدف دسترسی می‌یابد، ولی کاربری این روش بهنهایی فاقد اطمینان کافی برای دسترسی به جواب بهینه است. با تعیین نقاط گوشی به صورت محلی، احتمال فاصله از جواب بهینه وجود دارد. در الگوریتم فرامکافه‌بی سرعت دسترسی به جواب‌های مناسب غیرقابل پیش‌بینی بوده ولی امکان محلی بودن جواب‌ها وجود ندارد. حال با استفاده‌ی توان از دو الگوریتم «مکافه‌بی» و «فرامکافه‌بی» می‌توان روش مناسب‌تری برای حل بهینه‌ی مسئله در زمان کمتر با اطمینان مورد قبول فراهم آورد. در این راستا می‌توان نتیجه‌ی بهینه‌سازی الگوریتم فرامکافه‌بی را به عنوان چیدمان اولیه الگوریتم مکافه‌بی در نظر گرفت، سپس نتیجه‌ی حاصله از این الگوریتم را به عنوان نیمی از جمعیت اولیه‌ی الگوریتم فرامکافه‌بی تعریف کرده و بقیه‌ی اعضاء این جمعیت را به صورت تصادفی ایجاد کرد.^[۱۱] در ادامه‌ی کار، این فرایند را تا رسیدن به جواب ادامه داده و بهترین نتیجه را به عنوان جواب نزدیک به بهینه‌ی مسئله کسب می‌کنند. به کارگیری این الگوریتم ترکیبی^۱ مستلزم پژوهش بیشتر بوده و پیچیدگی خاص خود را دارد.

- Shenmaier V. V., A greedy algorithm for maximizing a linear objective function, *Discrete applied mathematics*, **135**, Issues 1-3, pp. 267-279 (2004).
- D. S. Johnson, J. L. Bentley, L. A. McGeoch, AND E. E. Rothberg, "Near-optimal solutions to very large traveling salesman problems," in preparation.
- Balakrishnan J., Cheng C. H., A hybrid genetic algorithm for the dynamic plant layout problem, *International journal of production economics*, **86**, Issue 3, pp. 107-120 (2003).
- Davis L., *Handbook of genetic algorithms*, Van Nostrand Reinhold, New York (1992).

8. Dowsland, K.A., Genetic algorithms - a tool for OR?, *Journal of operational research society*,**47**, Issue 4, pp. 550-561 (2001).
9. Chatterjee S et al, Genetic algorithms and traveling salesman problems, *European journal of operational research*,**93**, Issue 3, pp. 490-510 (1996).
10. Rylander B, Computational Complexity and the Genetic Algorithm, PhD Thesis, University of Idaho, June 7th, 2001 under supervision of Prof. J. A. Foster (available online at : <http://upibm9.egr.up.edu/Contrib/rylander/thesis-App.pdf>).
11. Ahuja R. K. et al., A greedy genetic algorithm for the quadratic assignment problem Computers and operations research, **27**, Issue 10, pp. 917-934 (2000).